

Sprawa C-407/20**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

31 sierpnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Oberlandesgericht Wien (Austria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

29 lipca 2020 r.

Strona powodowa:

Österreichische Apothekerkammer

Strona pozwana:

HA

Przedmiot postępowania głównego

Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Zakaz sprzedaży wysyłkowej wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w zakresie statusu HIV – Uzasadnienie – Ochrona zdrowia publicznego – Proporcjonalność

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii, art. 267 TFUE

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że krajowy zakaz sprzedaży wysyłkowej wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w zakresie statusu HIV, które są przeznaczone przez wytwórcę do samodzielnego stosowania przez nieprofesjonalistę w warunkach domowych, a więc środek o skutku

równoważnym w rozumieniu art. 34 TFUE, jest uzasadniony względami ochrony zdrowia i życia ludzi?

Przywołane przepisy prawa Unii

A. Prawo pierwotne:

Artykuł 34, 36 TFUE

B. Prawo wtórne:

Dyrektywa 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnostyki in vitro: motywy 3, 5, 22, 23, 31 oraz art. 1, 2, 3, 4, 8 i art. 9 ust. 2

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE: motyw 1, art. 6, 113

Przywołane przepisy prawa krajowego

Verordnung der Bundesministerin für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz über die Abgabe von HIV-Tests zur Eigenanwendung (rozporządzenie minister federalnej pracy, spraw społecznych, zdrowia i ochrony konsumentów dotyczące sprzedaży testów na HIV do samodzielnego stosowania, Austria): § 1, 2, 3

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został wydany w postępowaniu między Österreichische Apothekerkammer a HA w przedmiocie sprzedaży wysyłkowej testów na HIV do samodzielnego stosowania.
- 2 Strona pozwana, mająca siedzibę w Niemczech, prowadzi aptekę w Lipsku. Sprzedaje produkty lecznicze również poprzez sklep internetowy pod adresem <https://www.apotheke.at>. Ma tam w ofercie także „testy na HIV do samodzielnego stosowania”, w tym test na HIV do samodzielnego stosowania „Exacto Test HIV” produkowany przez Biosynex oraz „autotest VIH” produkowany przez ratiopharm. Oba testy są wyrobami medycznymi do diagnostyki in vitro w zakresie statusu HIV, które są przeznaczone przez wytwórcę do samodzielnego stosowania przez nieprofesjonalistę, w warunkach domowych. Te testy na HIV do samodzielnego stosowania strona pozwana sprzedaje i dostarcza również klientom w Austrii.

- 3 Każdy test na HIV do samodzielnego stosowania zawiera ulotkę, w której dokładnie opisano – wraz z ilustracją – każdy krok, który należy wykonać, przeprowadzając samodzielnie test. W ulotce wyraźnie informuje się użytkownika, jak należy interpretować ujemny lub dodatni wynik testu. Zwraca mu się w szczególności uwagę, że na podstawie ujemnego wyniku testu nie można założyć, że nie doszło do zakażenia HIV, jeżeli w ciągu ostatnich trzech miesięcy przed wykonaniem testu miał miejsce ryzykowny kontakt. Na stronie internetowej strony pozwanej bezpośrednio w opisie produktu znajdują się informacje o sposobie działania, przygotowaniu i przeprowadzeniu testu, a także o jego niezawodności. W kwestii interpretacji wyników testu wyjaśnia się, że zakażenie HIV można wykluczyć dopiero 12 tygodni (trzy miesiące) po ostatnim ryzyku, a wszystkie dodatnie wyniki szybkich testów muszą zostać potwierdzone specjalnym badaniem laboratoryjnym. Na życzenie strona pozwana oferuje również klientom konsultację na temat swoich testów na HIV do samodzielnego stosowania dostępnych w Internecie. Zapewnia farmaceutyczną obsługę klienta świadczoną przez farmaceutów i odpowiednio wykształconych asystentów. Na stronie internetowej jest też funkcja czatu, gdzie klient przed dokonaniem zakupu lub też dopiero przed wykonaniem testu może zadawać pytania pracownikom farmaceutycznej obsługi klienta strony pozwanej. Klient może jednak zamówić testy na HIV do samodzielnego stosowania na stronie internetowej strony pozwanej bez obowiązku odbycia uprzedniej konsultacji w ramach obsługi klienta lub zapoznania się ze szczegółowymi informacjami o produkcie.
- 4 Strona powodowa wniosła o zobowiązanie strony pozwanej do zaniechania oferowania lub sprzedawania testów na HIV do samodzielnego stosowania w ramach sprzedaży wysyłkowej wbrew zakazowi zawartemu w § 2 Verordnung der Bundesministerin für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz über die Abgabe von HIV-Tests zur Eigenanwendung (rozporządzenia minister federalnej pracy, spraw społecznych, zdrowia i ochrony konsumentów dotyczącego sprzedaży testów na HIV do samodzielnego stosowania), a ponadto do opublikowania orzeczenia uznającego to powództwo o zaniechanie na swojej stronie internetowej i w różnych austriackich mediach drukowanych.
- 5 Sąd pierwszej instancji – Handelsgericht Wien (sąd gospodarczy w Wiedniu) – oddalił powództwo w dniu 23 kwietnia 2020 r., zgadzając się co do zasady z argumentacją strony pozwanej. Strona powodowa odwołała się od tego wyroku do sądu odsyłającego – Oberlandesgericht Wien (wyższego sądu krajowego w Wiedniu).

Istotne argumenty stron postępowania głównego

- 6 **Strona powodowa** podnosi, że zakaz sprzedaży wysyłkowej zgodnie z § 2 ust. 2 w związku z obowiązkiem udzielenia informacji zgodnie z § 3 rozporządzenia służy obligatoryjnemu odbyciu konsultacji i zapobiega w ten sposób niekontrolowanej sprzedaży i stosowaniu. To farmaceuta, a nie klient może zadbać to, aby połączyć sprzedaż z odpowiednimi (dodatkowymi) pytaniami,

informacjami i poradami; jest do tego też zobowiązany. W przypadku zakupu testu na HIV do samodzielnego stosowania w sklepie internetowym strony pozwanej nie dochodzi jednak do takiego obligatoryjnego udzielenia informacji czy też konsultacji.

- 7 Cel związany z ograniczeniem HIV jest jednak zagrożony, jeżeli nie zapewni się podjęcia wszelkich koniecznych i wymaganych środków w celu zapobieżenia nieprawidłowemu stosowaniu lub nieprawidłowej diagnostyce w odniesieniu do testów na HIV do samodzielnego stosowania. Kontrolowana sprzedaż testów na HIV do samodzielnego stosowania przez przeszkolony personel służby zdrowia w ramach osobistej konsultacji leży zatem w szczególnym interesie publicznym.
- 8 O tym, że w przypadku testów na HIV do samodzielnego stosowania znaczne jest zarówno ryzyko nieprawidłowego zastosowania, jak i niebezpieczeństwo nieprawidłowej interpretacji wyniku testu przez użytkownika, świadczy również ujęcie testów na HIV do samodzielnego stosowania w ramach diagnostyki *in vitro* na liście A w załączniku II do dyrektywy 98/79/WE w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro*. Błędny ujemny wynik testu w tym obszarze stanowi duże ryzyko dla osób, z którymi użytkownik utrzymuje kontakty intymne.
- 9 Zdaniem **strony pozwanej** zakaz sprzedaży wysyłkowej stanowi środek o skutku równoważnym w rozumieniu art. 34 TFUE. Nie mogą go uzasadniać względy ochrony zdrowia w rozumieniu art. 36 TFUE, ponieważ bezwzględny zakaz sprzedaży wysyłkowej nie jest proporcjonalny i istnieją mniej ograniczające środki, które równie dobrze mogłyby pozwolić osiągnąć zamierzone cele. Sprzedaż wysyłkowa strony pozwanej zapewnia odpowiednie możliwości w zakresie poinformowania użytkownika o skutkach wyników testu i okienku serologicznym. Uregulowanie zawarte w wymienionym rozporządzeniu narusza zatem prawo Unii i nie powinno być stosowane.
- 10 W dyrektywie 98/79/WE w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro* zawarto przepisy szczególne dotyczące wyrobów medycznych do samodzielnego stosowania w zakresie diagnostyki *in vitro*, których wytwórca musi przestrzegać przy certyfikacji i które uwzględniają to, że testy będzie wykonywał w domu bez instrukcji i nadzoru specjalisty nieprofesjonalista, zdany (najpierw) na siebie samego również w kwestii interpretacji wyników testu. Przepisy te ustawodawca austriacki transponował już w *Medizinproduktegesetz* (ustawie o wyrobach medycznych, Austria). Nie ma zatem miejsca na uregulowania krajowe, które ograniczałyby dystrybucję wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro*, prawidłowo certyfikowanych zgodnie z tymi przepisami.
- 11 Również ujęcie na liście A załącznika II do dyrektywy dotyczy wyłącznie ryzyka związanego z niezawodnością wyników testu i adresowane jest w związku z tym do wytwórcy. O ryzyku dla użytkownika klasyfikacja ta nic nie mówi. Nawet

gdyby założyć zwiększone ryzyko, można by je uwzględnić, stosując łagodniejsze środki – na przykład obowiązkowe usługi w zakresie obsługi klienta on-line.

- 12 Miejscowa apteka nie ma natomiast w ogóle żadnej zalety, a ma wręcz wadę ze względu na sytuację w sklepie związaną z obecnością innych pracowników lub klientów. Bariera psychiczna jest tam istotnie większa.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania

- 13 Sąd odsyłający ma wątpliwości, czy § 2 ust. 2 przywołanego wyżej rozporządzenia jest niezgodny z prawem Unii.
- 14 Pojęcie środka o skutku równoważnym w rozumieniu art. 34 TFUE obejmuje wszystkie konstelacje, w których to nie ograniczenia czysto ilościowe powodują zakłócenia swobodnego przepływu towarów, a więc wszystkie przypadki, w których dochodzi do skutków równoważnych w sposób inny niż te zdefiniowane w TFUE.
- 15 W wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r., *Ker-Optika*, C-108/09, EU:C:2010:725, Trybunał orzekł, że również uregulowanie, które znajduje zastosowanie do wszystkich podmiotów gospodarczych zajmujących się sprzedażą (w tamtej sprawie) soczewek kontaktowych, nie dotyczy w jednakowy sposób sprzedaży soczewek kontaktowych przez (w tamtej sprawie) węgierskie podmioty gospodarcze oraz sprzedaży dokonywanej przez podmioty gospodarcze z innych państw członkowskich. Zakaz sprzedaży soczewek kontaktowych drogą wysyłkową pozbawia podmioty gospodarcze pochodzące z innych państw członkowskich szczególnie skutecznego rodzaju sprzedaży tych towarów i znacznie ogranicza w ten sposób dostęp tych podmiotów do rynku danego państwa członkowskiego (zob. pkt 54 i przywołane tam orzecznictwo).
- 16 W wyroku z dnia 11 grudnia 2003 r. *Deutscher Apothekerverband*, C-322/01, EU:C:2003:664, pkt 74 Trybunał uznał zakaz handlu on-line produktami leczniczymi niewymagającymi recepty (i dopuszczonymi w państwie członkowskim) za środek o skutku równoważnym.
- 17 Zdaniem sądu odsyłającego środek będący przedmiotem oceny w niniejszej sprawie również stanowi środek o skutku równoważnym w rozumieniu art. 34 TFUE. W konsekwencji ograniczenie wynikające z *Verordnung der Bundesministerin für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz über die Abgabe von HIV-Tests zur Eigenanwendung* (rozporządzenia minister federalnej pracy, spraw społecznych, zdrowia i ochrony konsumentów dotyczącego sprzedaży testów na HIV do samodzielnego stosowania) jest środkiem o skutku równoważnym ograniczeniom ilościowym, który w świetle art. 34 TFUE jest co do zasady zakazany, jeżeli nie można go uzasadnić.
- 18 Takie środki państw członkowskich mogą być uzasadnione w świetle art. 36 TFUE. Zgodnie z art. 168 TFUE Unia Europejska i państwa członkowskie

są zobowiązane zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego. Z tego względu zdrowie i życie ludzi ma najwyższe znaczenie spośród wymienionych w art. 36 TFUE dóbr podlegających ochronie. To, w jakim zakresie ochrona ta jest realizowana w ramach granic wyznaczonych traktatem i jakie podejmuje się w tym zakresie środki, zależy od samych państw członkowskich, jeżeli nie dokonano harmonizacji na szczeblu Unii Europejskiej. Dopuszczalność środków krajowych w obszarach, które są w całości zharmonizowane, musi być przede wszystkim zgodna z prawem wtórnym Unii. Jedynie w przypadku braku uregulowania na szczeblu Unii zastosowanie znajduje art. 36 TFUE.

- 19 Zdaniem sądu odsyłającego Verordnung der Bundesministerin für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz über die Abgabe von HIV-Tests zur Eigenanwendung (rozporządzenie minister federalnej pracy, spraw społecznych, zdrowia i ochrony konsumentów dotyczące sprzedaży testów na HIV do samodzielnego stosowania) należy zbadać pod kątem zgodności z art. 36 TFUE, ponieważ w obszarze wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro nie osiągnięto (jeszcze) pełnej harmonizacji, a na pytanie nasuwające się w niniejszej sprawie nie da się jednoznacznie odpowiedzieć na podstawie prawa wtórnego:
- 20 W art. 8 dyrektywy 98/79/WE w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy in vitro (klauzula ochronna) podano jako kryterium – również przy przywołaniu odnośnych motywów – wyroby, które mogą narażać zdrowie lub bezpieczeństwo pacjentów, użytkowników lub, tam, gdzie ma to zastosowanie, innych osób lub mienia, w związku z czym artykuł ten nie obejmuje reglamentacji określonych kanałów sprzedaży. Również z klasyfikacji zawartej w załączniku II do dyrektywy należy zdaniem sądu odsyłającego wyciągać wnioski jedynie w odniesieniu do procedury, o której mowa w art. 9 (procedury oceny zgodności); chodzi tam o surowsze wymogi zapewnienia jakości wyrobów, a nie o kanał sprzedaży.
- 21 Rozporządzenie 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro zgodnie ze swoim art. 113 ust. 2 wchodzi w życie – przynajmniej w części istotnej dla niniejszej sprawy – dopiero z dniem 26 maja 2022 r. Również w swojej treści rozporządzenie to nie przewiduje ogólnego zakazu sprzedaży wysyłkowej.
- 22 W sprawie C-108/09 (wyrok z dnia 2 grudnia 2010 r., Ker-Optika, EU:C:2010:725) Trybunał badał zakaz sprzedaży soczewek kontaktowych pod kątem uzasadnienia w świetle art. 36 TFUE. Nie zastosował przy tym do niej dyrektywy o handlu elektronicznym, mimo że w jej motywie 18 wyraźnie wymieniono sprzedaż towarów on-line jako przykład usługi społeczeństwa informacyjnego. Trybunał podkreślił w pkt 31, że przepisy krajowe dotyczące sprzedaży soczewek kontaktowych należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczą sprzedaży tych soczewek przez Internet. Z kolei przepisy krajowe dotyczące dostawy rzeczonych soczewek nie należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy. Jeżeli zastosować kryteria wypracowane w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r., Ker-Optika, C-108/09, EU:C:2010:725,

również w niniejszej sprawie dostawa testów nie należy do zakresu zastosowania dyrektywy o handlu elektronicznym. W związku z tym zdaniem sądu odsyłającego cały proces należy oceniać w świetle art. 36 TFUE.

- 23 Wszelkie środki państw członkowskich służące ograniczeniu swobodnego przepływu towarów (w celu ochrony dóbr uznanych w prawie pierwotnym) muszą być w interesie publicznym, nadawać się do jego realizacji, odpowiadać zasadzie proporcjonalności, a więc być odpowiednie dla realizowanego celu, a także stanowić najłagodniejszy środek służący jego osiągnięciu.
- 24 W sprawie C-108/09 (wyrok z dnia 2 grudnia 2010 r., Ker-Optika, EU:C:2010:725) Trybunał uznał, co prawda, że zastrzeżenie wydawania soczewek kontaktowych na rzecz optyka jest właściwe dla zagwarantowania realizacji celu zmierzającego do zapewnienia ochrony zdrowia użytkowników (pkt 64), orzekł jednak, że przepisy te wychodzą poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia takiego celu, ponieważ możliwe byłoby również przewidzenie obowiązku konsultacji za pomocą funkcji interaktywnych lub obowiązku odbycia interaktywnej konsultacji z wykwalifikowanym optykiem (zob. pkt 65–75).
- 25 W sprawie C-322/01 (wyrok z dnia 11 grudnia 2003 r., Deutscher Apothekerverband, EU:C:2003:664) Trybunał uznał zakaz handlu on-line produktami leczniczymi niewymagającymi recepty (i dopuszczonymi w danym państwie członkowskim) za nieuzasadniony dla zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia w świetle art. 36 TFUE, ponieważ „farmaceuta wirtualny” może zapewnić takie same konsultacje (zob. pkt 113–116).
- 26 W wyroku z dnia 28 października 2004 r., Komisja/Austria, C-497/03, niepublikowany, EU:C:2004:685, stwierdzono, że Austria dopuściła się uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, wprowadzając zakaz sprzedaży wysyłkowej suplementów żywnościowych, ponieważ co do zasady wiążą się one z mniejszym ryzykiem niż produkty lecznicze niewymagające recepty.
- 27 Przeciwno przyjęciu, że zakaz sprzedaży wysyłkowej zawarty w przedmiotowym rozporządzeniu jest uzasadniony w świetle art. 36 TFUE, przemawiają następujące argumenty:
- 28 *Wywody Trybunału zawarte w wyrokach z dnia 2 grudnia 2010 r., Ker-Optika, C-108/09, EU:C:2010:725 i z dnia 11 grudnia 2003 r., Deutscher Apothekerverband, C-322/01, EU:C:2003:664 można zastosować również do sprawy rozpatrywanej w niniejszym postępowaniu. Zgodnie z nimi konsultacja przez Internet jest równoważna konsultacji na miejscu. Łagodniejsze środki – takie jak na przykład obowiązkowa konsultacja on-line – mogą pozwolić na osiągnięcie zamierzonego celu tak samo, jak całkowity zakaz sprzedaży wysyłkowej.

- 29 *Bardzo osobistą sferę życia, której dotyczy badanie na HIV, łatwiej poruszyć w rozmowie podczas konsultacji przez Internet niż w aptece w obecności osób trzecich.
- 30 *Podczas korzystania z testu i (bezpośredniej) interpretacji wyniku testu, o których wspomniano, podnosząc argument związany ze szczególnym ryzykiem, klient jest sam również w przypadku zakupu testu w aptece.
- 31 Za uznaniem, że zakaz sprzedaży wysyłkowej zawarty w przedmiotowym rozporządzeniu jest uzasadniony w świetle art. 36 TFUE, przemawiają następujące argumenty:
- 32 *W kwestii środków krajowych w obszarze zdrowia publicznego Trybunał wielokrotnie orzekał, że zdrowie i życie ludzi ma najwyższe znaczenie pośród dóbr i interesów chronionych traktatem i że do państw członkowskich należy decyzja o poziomie, na jakim chcą zapewnić ochronę zdrowia publicznego, oraz o sposobie osiągnięcia tego poziomu. W związku z tym, że poziom ten może być różny w zależności od państwa członkowskiego, należy przyznać państwom członkowskim swobodę uznania w tym zakresie (wyrok z dnia 19 października 2016 r., Deutsche Parkinson Vereinigung, C-148/15, EU:C:2016:776, pkt 30 i przywołane tam orzecznictwo). Celem przedmiotowego rozporządzenia jest odpowiednie wdrożenie strategii zmierzających do ograniczenia HIV do 2030 r., do czego Austria zobowiązała się zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ograniczenie późnych diagnoz HIV (tzw. „late presenter”) jest przy tym jednym z głównych celów. Obecnie w Austrii mieszka prawie 9000 osób zakażonych HIV. Szacuje się, że około 9–14% z nich nie jest świadomych swojego statusu HIV. Stosowana dzisiaj terapia antyretrowirusowa zakażeń HIV pozwala w większości przypadków ograniczyć miano wirusa do poziomu poniżej wykrywalności, w związku z czym pacjenta nie uznaje się już za zakażonego. Jak najwcześniejsza diagnoza zakażeń HIV jest zatem kluczowa – po pierwsze w celu rozpoczęcia terapii w odpowiednim czasie, a po drugie w celu zapobieżenia dalszemu przenoszeniu wirusa HIV.
- 33 *Problemy, do których mogłoby dojść przy korzystaniu z testów na HIV do samodzielnego stosowania, farmaceuta może wyjaśnić w ramach osobistej rozmowy jeszcze przed sprzedażą testu klientowi.
- 34 *Osobista relacja oparta na zaufaniu, która jest istotna dla odbycia rozmowy na tak wrażliwy temat, łączy klienta raczej z w niektórych przypadkach znanym mu już farmaceutą lub też daje się przynajmniej łatwiej nawiązać w ramach osobistej rozmowy.
- 35 *W aptece można bezpośrednio dostrzec reakcje i potrzeby klienta; poprzez internet mogą one nie zostać zauważone w takim samym stopniu.
- 36 Zakazy sprzedaży wysyłkowej poszczególnych kategorii wyrobów ze względu na interes publiczny dotyczący ochrony zdrowia i konsumentów mogłyby być jak najbardziej uzasadnione, na przykład jeśli ryzyko dla zdrowia w przypadku

zastosowania wyrobu można by ograniczyć jedynie poprzez osobiste, specjalistyczne doradztwo lub też wymagane jest indywidualne dopasowanie do potrzeb pacjentów.

- 37 Podsumowując, sąd odsyłający ma zatem wątpliwości, czy zawarty w Verordnung der Bundesministerin für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Konsumentenschutz über die Abgabe von HIV-Tests zur Eigenanwendung (rozporządzeniu minister federalnej pracy, spraw społecznych, zdrowia i ochrony konsumentów dotyczącego sprzedaży testów na HIV do samodzielnego stosowania) zakaz sprzedaży wysyłkowej jest uzasadniony w świetle art. 36 TFUE. Zagadnienie to ma charakter prejudycjalny dla rozstrzygnięcia sprawy rozpatrywanej w niniejszym postępowaniu.

Oberlandesgericht Wien (wyższy sąd krajowy w Wiedniu), 29 lipca 2020 r.

DOKUMENT ROBOCZY